

МУҲАҚҚИҚИ ХИРАДМАНДУ НУКТАСАНҶ

Ношир: Ҳайати тадорукот Санаи интишор: 7 Апрель, 2025 - 16:49

[1]

Илмат ба амал чу ёр гардад, Қадри ту яке ҳазор гардад.

Имрӯзҳо дар Ҷумҳурии Тоҷикистон даҳаи илм дар муассисаҳои илмию фарҳангӣ гузашта истодааст. Таҳқиқу баррасӣ ва донишҳои гуногуни назарӣ аз қадим диққати донишмандони тоҷикро ҷалб кардааст. Аз Эълomiaи Куруши Кабир то пешниҳодҳои беназири Сарвари давлатамон дар робита ба об дар СММ, гувоҳи зеҳни волои миллати тоҷик мебошад. Ин аст, ки машғул шудан ба илм аз вазифаҳои муҳими илмӣ ба шумор меравад. Яке аз донишмандоне, ки умри бобаракати худро ба ин самти муҳим бахшидааст, профессор Зоир Ҷурахон Маҷидзода мебошад.

Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ-Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар яке аз суханрониҳояш таъкид карда буданд, ки халқ ба хотири ҳамоно фарзандони наҷибаш арҷ мегузорад, ки дар роҳи пешрафти давлат, шукуфоии Ватан ва сарбаландии миллати худ содиқонаву фидокорона заҳмат кашида, дар соҳаҳои худ ба дастовардҳои бузург ноил мегарданд.

Ин таъкидҳои Пешвои миллат бозгӯи обрӯю эътибори ҳазорон нафар фарзандони сарсупурдаи миллат мебошад, ки дар арсаҳои гуногуну соҳаҳои мухталиф фаъолияти пурсамар намуда, дар шукуфоии Ватани азиз саҳми арзандаи худро гузоштаанд. Яке аз чунин, фарзандони содиқи Ватан, доктори илмҳои ҳуқуқ, ходими илмию давлатӣ, генерал-майори милитсия Зоир Ҷурахон Маҷидзода мебошад.

Мардони хирадманд, покҷавҳару нексиришт ва ҷасуру росткор ҳамеша ва дар ҳар давру замон мавриди эҳтиром ва писанди ҳамагонанд. Зеро онҳо бо хислату фазилатҳои хоси худ дар ҷомеа нодиру камназиранд. Эшон хушбахтии худро дар саодати мардум доништа, ҳаргиз барои манфиати шахсии худ талаш намеварзанд. Аз ин рӯ, ин гуна ашхос тавассути хираду фазилатҳои наҷиб ва амалҳои неки хеш дар зеҳнҳои боқӣ монда, аҳли ҷомеа онҳоро қадршиносӣ менамоянд ва азиз медорад.

Моҳи март соли равон, ин шахсияти муътабару баруманди кишвар, олим, устод, муҳаққиқ, инсонии комил ва донишманди соҳибмақтаб, яке аз саромадони илми ҳуқуқ дар кишвар Зоир Ҷурахон Маҷидзода ба синни мубораки шасту ҳашт қадам мениҳанд. Аз синни шаст боло дар байни мардуми мо эҳтироми хосае дошта, қуллаеро мемонад, ки аз баландии он ба поёниҳоро бо назари ифтихор ва қаноатмандӣ менигаранд.

Дар рӯзҳои Ҷашни ниёгонамон Наврӯз, 26-уми март соли 1957, дар деҳаи зебоманзари Яхчашмаи ноҳияи Муъминободи вилояти Хатлон ба дунё омадани Зоир Ҷурахон-собиқ вакили мардумӣ, муҳаққиқи дақиқназар, шахси суханвару пурмаҳсул, ҳалиму меҳрубон ва, умуман, инсонии комил фоли нек ва пайомади хуш буда, ба фазилати ӯ созгор аст.

Устод Зоир Ҷурахон таҳсили ибтидоӣ ва миёнаи ҳатмиро солҳои 1964 то 1974 дар мактаби №2-и зодгоҳаш гирифта, аз соли 1975 то 1977 дар сафи Қувваҳои мусаллаҳи иттиҳоди Шуравӣ адои хизмат намуда, мисли дигар халқияту миллатҳои замони шуравӣ бо ифтихор савганди садоқат ба забон оварда, дар ҳимояи Ватан баҳри пайдорӣ ва ҳастии он, марзи кишварро ба қиммати ҷон ҳифз намудааст. Мавсуф барои идомаи таҳсил соли 1978 ба факултети ҳуқуқшиносии Университети давлатии Тоҷикистон ба номи В.И. Ленин (Донишгоҳи миллии Тоҷикистон) дохил шуда, онро соли 1983 бо муваффақият хатм намудааст. Ҳангоми таҳсил дар Донишқада ӯ дар ҳаёти ҷамъиятии он ва ба хусус, корҳои иттифоқи ленинии ҷавонон (комсомол) фаъолона ширкат мекардааст.

Генерал Зоир Ҷурахон бо як матонат ва ғайрати ҷавонмардӣ, фаъолияти меҳнатиашро аз соли 1983 ба ҳайси нозир ва ваколатдори оперативӣ оғоз намуда, худро ҳамчун корманди фаъолу ҷўянда, болаёқату ташкилотчӣ нишон дода тавонидааст. Номбурда аз зумраи он нафароне мебошад, ки солиёни зиёд умри бобаракати худро дар мақомоти корҳои дохилӣ паси сар намуда, дастуру тавсияҳои ин ниҳоди қудратиро ҳамеша сармашқи кори худ қарор дода, дар як қатор вазифаҳои роҳбарикунанда: корманди оперативӣ-ҷустуҷўӣ, то муовини

МУҲАҚҚИКИ ХИРАДМАНДУ НУҚТАСАНЧ

Интишори сомонаи «Кумитаи забон ва истилоҳоти назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон» (<https://istilohot.tj>)

сардор ШКД ноҳияи Бохтар, шунавандаи Академияи ВКД Федератсияи Россия, сардори шуъбаи 3-юми Раёсати кофтуковии ҷиноятии ВКД Тоҷикистон, сардори ШКД ноҳияи Шоҳмансур, сардори Раёсати кофтуковии ҷиноятии ВКД Тоҷикистон, муовини котиби Шурои Амнияти Тоҷикистон, муовини раиси Кумитаи гумруки назди Ҳукумати Тоҷикистон, сардори Раёсати корҳои дохилӣ дар нақлётҳои ВКД Тоҷикистон, муовини директори Бюро оид ба ҳамроҳангсозии мубориза бар зидди ҷинояткории муташаккил ва дигар ҷиноятҳои хатарнок дар ҳудуди ИДМ, сардори Раёсати мубориза бар зидди ҷинояткории муташакили ВКД Тоҷикистон, сардори Академияи ВКД Ҷумҳурии Тоҷикистон қору фаъолият намуда, дар ҳашт Раёсатҳои ин ниҳодҳои қудратӣ роҳбари кардааст, ки чунин роҳбарон ангуштшуморанд. Мавсуф дар миёни кормандони Мақомоти корҳои дохилии Тоҷикистон, аз ҳисоби кормандони амалӣ, аввалин шахсе мебошад, ки ба шароитҳои сангини солҳои 90-уми асри гузашта дар кишварамон нигоҳ накарда, бар зидди ҷиноятҳои ҷиноятгорӣ мубориза бурда, дар даст қалам ба навиштани рисолаҳои номзади ва докторӣ машғул шуд.

Дар солҳои вазнини ҷанги таҳмили дар кишвар, устод барои таъмини амният, кашф ва пешгирии ҷиноятҳои вазнин саҳми худро гузоштааст, ки аз ҷассорат ва ватандӯстии ӯ дарак мебахсад. Зиндагинома ва роҳи меҳнати тайкардаи устод воқеан ҳам намунаи олии садоқат ба халқу Ватан аст.

Ҳамаи ин хислатҳои наку ва ақли заки дар зиндагӣ ва алаҳусус қорӣ ва касбии устод, абадӣ нақш бастан. Ба чунин хислат ва фаҳмиши интихоби роҳи қор дар вазифаҳои роҳбарикунанда аз ҷониби ӯ тасодуфӣ набуда, амри тақдир будааст.

Номбурда солиёни зиёд дар вазифаҳои роҳбарикунанда қору фаъолият намуда, қобилияти хуби одамшиносӣ дошт. Институти бозомӯзиро ҷиддӣ ба роҳ монда, аз кормандони пуртаҷриба қатъӣ талаб мекард, ки ҷавонони нав ба қор омадаро зерӣ назорат гирифта, нозуқиҳои қорро ба онҳо ёд диҳанд.

Соҳибқаламе барҳақ гуфтааст:

**Ранҷ набурда дар ин роҳ ба ҷое нарасӣ,
Музд гар металаби хидмати устод бибар.**

Албатта, ранҷу заҳмат ва хизматҳои шоёнаи устод дар ҷодаи омода намудани кадрҳои болаёқат бенатиҷа намонд. Имрӯз мо бо боварии қорил гуфта метавонем, ки ақсари ҷавонони болаёқати мақомоти қорҳои дохилӣ, ки дар давраи роҳбарии ин марди неқбин ба қор омада буданд, айни замон дар сатҳи олии роҳбарии мақомоти ҳифзи ҳуқуқ, пеш аз ҳама мақомоти қорҳои дохилӣ бо муваффақият адои вазифа намуда истодаанд.

Дар урфият хеле хуб гуфтаанд, ки мероси падар хоҳӣ, илмӣ падар омӯз. Воқеан, қигарбанди устод, подполковники милитсия, Зоирзода Суҳроб Қурахон баъди хатми мактаби олии Академияи Вазорати қорҳои дохилии шаҳри Санкт- Петербурги федератсияи Россия ва факултети 1-и Академияи Вазорати қорҳои дохилии Ҷумҳурии Тоҷикистон, чун давомдиҳандаи қори қиблагӯҳ, ҳоло сардори шуъбаи Амнияти иттилоотиро дар Раёсати кофтуковӣ ҷиноятии ВКД Ҷумҳурии Тоҷикистон ба зимма дорад.

Имрӯзҳо шогирдони устод, хатмкунандагони мактабҳои олии Тоҷикистон ва дигар кишварҳои қоричи дуру наздик, имрӯзҳо худ устод гардида, баҳри ҳифзи тартиботи ҷамъиятӣ ва амнияти давлатии кишвар хизмат намуда истодаанд, ки аз шогирдии хеш ба устоди арҷмандашон ифтихори азим доранд.

Дар тасавури ҳамкасбону шогирдон номи устод, чун рамзи устоди хирадпешаву неқбин, қордону нуқтасанҷ, саҳтгиру серталаб, мушфиқу ғамқор ва аз ҳама муҳимаш қонсупурдаи қасби пуршарафи хеш абадӣ нақш бастан. Ӯ аз зумраи он мутахассисоне мебошад, ки ҳаргиз пойбанди қадом як риштаи маҳдуди фаъолияти қасбӣ набудааст. Ин аст, ки қобилияти худододӣ дар таҷрибаи қори роҳбарӣ ба ӯ имқоният дод, ки дар ҳалли ин ва ё он масоили сиёсӣ, ҳуқуқӣ ва низоми бошуурона амал намуда, баҳри эътирофи чунин андешаҳо ҳамагонро ҳидоят намояд.

Зиндагӣ ба устод хотираи фавқуллода ва ақли қорилро раво дида, қалби ҳассосу мушфиқро низ ба ӯ ҳадя намудааст. Ин сифатҳои ақлӣ ва инсондӯстӣ, ки дар гуфтору қирдори устод аён буд, ҳеҷ гоҳ нагузостанд, ки ӯ дар равиши пурпечутоби зиндагӣ манфияти хешро ба эшон боло гузорад. Ин мавқеъгирӣ, ки аслан худқурбонист ҳоси мардони поксиришт ва далели инсонпарварии онҳост.

Устод, Зоир Қурахон аз зумраи олимоне мебошад, ки дар баробари хизмати шоёнаш дар амалияи фаъолияти мақомоти ҳифзи ҳуқуқ, ҳамчунин, ба қори илмию эҷодӣ низ машғул буда, соҳаҳои асосии мулоҳиза ва тадқиқотҳои илмӣ: Масъалаҳои иҷтимоию этносотсиалӣ,

МУҲАҚҚИҚИ ХИРАДМАНДУ НУКТАСАНҶ

Интишори сомонаи «Кумитаи забон ва истилоҳоти назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон» (<https://istilohot.tj>)

геополитика, ҳуқуқи исломӣ ва исломшиносӣ, сиёсӣ-ҳуқуқӣ ва давлатшиносӣ, назарияи идоракунии дар масъалаи тартиботи ҳуқуқӣ, муқобилиятсози бар зидди экстремизм ва фаъолияти оперативӣ-чустучӯӣ мебошад. Ба қалами ӯ имрӯз беш аз 25 китоби илмӣ-оммавӣ, дарсӣ, дастуралмалҳои таълимӣ, барномаҳо ва беш аз 110 номгӯи мақолаҳои илмӣ-тадқиқотиро дар дохилу хориҷи Ҷумҳурии Тоҷикистон ба таъби расида, дар миёни олимони Иттиҳоди давлатҳои мустақил ва Ҷумҳурии Тоҷикистон, бо дастовардҳои илмиаш ном бароварда, соҳиби эҳтирому ифтихор буда, яке аз номбардонрони миллат эътироф гаштааст. Гуфтан ба маврид аст, ки аз байни кормандони мақомоти милитсияи тоҷик, устод, яке аз аввалинҳо мебошад, ки унвони доктори илмҳои ҳуқуқшиносиро соҳиб шудааст.

Қобили зикр аст, ки профессор Зоир Ҷураҳон воқеан шахсиятест, ки дар ҷомеаи Тоҷикистон натавонанд, чун олими варзидаи соҳаи илмҳои ҳуқуқшиносӣ, балки рамзи ҷасорату мардонагӣ, хоксорию нексиришӣ, покию ростӣ мавриди эътироф ва эҳтиром қарор дорад. Пуррагии сатҳи донишу ҷаҳонбинии илмӣ, фурутанӣ қаноатпешагӣ ва дигар фазилатҳои, ки дар замири ин марди адолатҷӯ ниҳон аст, дар байни аҳли илми кишвар шояд ангуштшумор бошад.

Табиист, ки раванди ташаккул ва инкишофи донишхоро мутахассисон ва муҳаққиқони намоён роҳбарӣ намуда, дар раванди эҷодкунӣ бунёдкунӣ мақом ва нақши махсусро соҳибанд. Дар шароити Тоҷикистон ба ҷумлаи чунин саромадони илмҳои ҳуқуқшиносии муосир профессор, устод Зоир Ҷураҳон баромад менамояд.

Хурсандибахш аст, ки ин олими тоҷик, соли 2015 барои хизматҳои биёрсолҳои бениҳсон дар пешрафти илми ҳуқуқшиносии тоҷик ва силсилаи корҳои дар мавзӯи «Давлатдорӣ миллӣ» ва «Мубориза бо ҷиноятҳои муташаккилона» ба ҷои Академияи илмҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон ба номи Академик М. О. Осимӣ сарфароз гардонид шудааст.

Саҳми профессор Зоир Ҷураҳон дар таҷрибаҳои қонунгузори соҳа низ назаррас аст. Ӯ ҳамчун муфассири Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи фаъолияти оперативӣ-чустучӯӣ» хизмати шоиста кардааст. Аз ин ҷост, ки аввалин бор ба ин қонун тафсири навишта буд ва баъд аз қабули таҳрири нави қонуни мазкур, он ба нашр омода гардид, ки натиҷаи дониши васеи ин донандаи соҳаи ҳуқуқ мебошад.

Нақши устод дар омода сохтани ба камол расонидани мутахассисони соҳаи ҳуқуқшиносӣ назаррас аст. Ӯ дар давраи фаъолияти илмиаш 14 нафар номзади илмҳои ҳуқуқ, 25 нафар аспирант ва унвонҷӯи роҳбарӣ карда, ба 2 нафар докторантҳо дар дифои рисолаи докториашон ҳамчун муқаррир ва ба 25 нафар унвонҷӯён дар дифои рисолаҳои номзодиашон ба сифати муқаррири расмӣ иштирок намуда, ба мавзӯҳои илмии эшон баҳои судманд додааст.

Қобили зикр аст, ки устод ҳанӯз аз лаҳзаҳои нахустини фаъолиятҳои дар мақомоти ҳифзи ҳуқуқ, дар донишқадаи донишгоҳҳо ба таълиму тадрис машғул буда, ҳамчун шахси донишманду соҳибқасб мақому манзалати арзандаро соҳиб гардидааст. Гуфтан ба маврид аст, ки устодро ҳамагон ҳамчун мактаби таҷрибаи ғани ва нодири зиндагӣ, маҳзани беинтиҳои илму дониш ва намунаи олии инсонгарою инсондӯсти мешиносанд. Муҳимаш ин аст, ки аз таҷрибаи бою дониши устод ҳама фаровон истифода мебаранд ва табиист, ки минатпазиранд.

Профессор Зоир Ҷураҳон пайвасти дар конференсияҳои сатҳи байналмилалӣ, ҷумҳуриявӣ, семинарҳои илмӣ-назариявӣ, илмӣ-амалӣ, машваратҳои илмӣ, мизҳои мудаввар ширкат намуда, баромадҳои пурмуҳтаво ва воқеиро анҷом додааст. Мақолаҳои илмию таҳқиқоти донишманди тоҷик дар маҷалаҳои дохилӣ ва хориҷӣ нашр гардида, ҳаводорони худро дар дохил ва хориҷи кишвар пайдо намудааст. Ин донишманди тоҷикро дар ҳудуди ИДМ ва як қатор кишварҳои дигар мешиносанду эҳтиромашро ба ҷо меоранд.

Доктори илмҳои ҳуқуқ, устоди меҳнатқарину меҳандӯст, Зоир Ҷураҳон тайи солҳои охир дар Институти сиёсатшиносӣ, фалсафа ва ҳуқуқ Академияи миллии илмҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон қору фаъолият дошта, мудирӣ шуъбаи ҳуқуқи давлатиро ба зимма дошта, дар рушди паҳлуҳои гуногуни на танҳо илмҳои ҳуқуқшиносӣ, балки инкишофи донишҳои давлатдорӣ тоҷикон саҳми назаррас гузошта истодааст. Номбурда айни замон раиси Шурои муштараки диссертатсионии ҷимояи рисолаҳои илмиро дар риштаи ҳуқуқшиносиро ба зимма дорад. Профессор Зоир Ҷураҳон на танҳо дар қорҳои мақомоти қорҳои дахилӣ, балки дар қорҳои илмию эҷодӣ, низ бо дили гарм ва масъулияти баланд муносибат намуда, тамоми мушкилиҳои роҳи ноҳамвори шуъбаи ҳуқуқи давлатии Институти сиёсатшиносӣ, фалсафа ва ҳуқуқ Академияи миллии илмҳои Ҷумҳурии Тоҷикистонро моҳирона ба роҳ мондаю пурсаброна паси сар намуда, пеш меравад.

МУҲАҚҚИКИ ХИРАДМАНДУ НУКТАСАНЧ

Интишори сомонаи «Кумитаи забон ва истилоҳоти назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон» (<https://istilohot.tj>)

Ў хеле хуб медонад, ки:

**Ба ҳар коре, ки ҳиммат баста гардад,
Агар хоре бувад, гулдаста гардад.**

Маҳз ҳамин хизматҳои шоиста, садоқати касбӣ, эҳсоси ватандӯстӣ ва саъю талошҳои созандагии устод Зоир Ҷураҳон буд, ки аз ҷониби Пешвои миллат, Президент Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Ҳукумат дар тури фаъолияти меҳнатиаш борҳо бо мукофотҳои олии давлатӣ ва молиқу пулӣ сарфароз гардонид шудааст. Чунончи: Мушовири давлатии дараҷаи якум (1997), Корманди шоистаи Ҷумҳурии Тоҷикистон (2001), Узви вобастаи Академияи илмҳои Амнияти умумиҷаҳонии Дастаҷамъона (2009), Корманди фахрии ВКД Ҷумҳурии Тоҷикистон (2011), Ордени «Шараф» дараҷаи 2, бо фармони Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон беш аз 14 медали гуногуни Ҳукумати, соҳавӣ, байнидавлатӣ ва дар маҷмӯъ бо 42 номгӯи мукофотҳо, ки дар миёни онҳо ифтихорномаҳо, сипосномаҳо мушарраф гардидааст.

Зиёда аз ин, чанд даъват Вакили маҷлиси Намояндагони Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон, инчунин, раиси Кумитаи тартиботи ҳуқуқӣ, мудофия ва амният дар Маҷлиси Намояндагони Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон қору фаъолият намудааст, ки на ба ҳама кас чунин дастовардҳо насиб мегарданд.

Гарчанде, ки мақоли «Ҳар касеро баҳри коре сохтаанд, меҳри ӯро дар дилаш афрохтаанд»-ро борҳо шунидаем, ба таҷрибаи андухтаи доктор Зоир Ҷураҳон нигарем, мебинем, ки Худованд саховати худро бар сари ӯ арзонӣ дошта, ӯро барои чандин қорҳо офарида будааст.

Месазад, ки ин лаҳза устоди азизу меҳрубон-Шуморо бо фарорасии 68-умин солгарди мавлудатон аз самими дил табрик гуфта, ба Шумо саломатӣ, сарбаландӣ ва хушиҳои зиндагиро орзу намоям. Таманнои онро дорам, ки дар фаъолияти илмию таҳқиқотӣ, таълимию тарбиявӣ ва зиндагӣ муваффақ бошед.

Дар ин лаҳзаҳои фараҳбахши ҷашни байналмилалӣ Наврӯз, ки мавлуди Шумо ба ин моҳ рост омадааст, баҳратон зиндагии пурсафову босаодат, пур аз нишоту нусратҳоро таманно менамоям. Бигузор, аз фуруғи Наврӯзи оламафрӯз ҳаёти Шуморо чун гулҳои баҳорӣ ҳамеша шуқуфону дурахшон, дилу қошонаатон ҳамеша пурнур ва саршор аз шодиву сурур бошад!

Мирзозода Мирзошариф Одина

корманди Кумитаи забон ва истилоҳоти назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон

Баҳодиҳии муҳтаво:

Ҳоло баҳо надорад

Категория:

- [Ахбори рӯз](#) [2]

Манбаъ: <https://istilohot.tj/tg/content/mukhakkiki-hiradmandu-nuktasanch?mini=2026-11&page=13>

Пайвандҳо

[1] <https://istilohot.tj/sites/default/files/field/image/Picture1.jpg> [2] <https://istilohot.tj/tg/category/%D0%B0%D1%85%D0%B1%D0%BE%D1%80%D0%B8-%D1%80%D3%AF%D0%B7>